

TELEGRAFUL ROMAN.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de două ori 24 fil., — de trei ori 30 fil. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fil. pentru fie-care publicare.

Anul-Nou.

Cu o deosebită bucurie așteptă fiii buni și recunoscători momentele binevenite, spre a-și putea descoperi părinților și celor mai de aproape mulțumita pentru ostenele și jertfele aduse pentru ei și spre a-și manifesta pe felurite căi nemărginita lor iubire cătră aceia, cari simțesc și trăesc pentru binele și înaintarea lor.

Asemenea ocațiuni binevenite sunt mai ales onomasticele, sêrbătorile și anumite soroce din cursul timpului, în deosebi trecerile în un nou period de timp.

În viața poporului nostru românesc aceste doriri de bine și feliicitări au eșit de mult din cadrele vieții familiare și au luat un caracter mai larg cu ocasiunea nunților, a terminării secerișului; iar un caracter general au primit în orațiile și colindele dela Crăciun până la Boboteză, și astfel vechile hymnuri vedice, prin cari se adora puterea sôrelui și a celorlalte corpuri cerești, la noi au devenit în mare parte cântece de gratulări aduse acelora, cărorora le cântăm și adresăm.

Obiceiul unor asemenea feliicitări îl au și alte popore și au primit o deosebită însemnătate și în viața de stat, unde bărbații dătători de ton fac descoperiri importante și așteptate de toți cu multă curiositate, mai ales că privesc adese-ori țeara întregă și sôrtea popôrelor ei.

Acastă curiositate este justificată în special atunci, când lumea așteptă să afle cu asemenea ocațiuni modul de gândire al acelora, cărorora și-a încredințat îndreptarea celor mai cardinale interese ale sale.

Ca cronicari fideli ținem deci să prezentăm și de astă-dată cetitorilor nostri cele petrecute în centrul vieții nôtre bisericești cu ocașiunea anului nou.

După terminarea serviciului divin, oficiat de Preacuvioșia Sa dl archim. Dr. Ilarion Pușcariu cu asistență mai mare și după cetirea pastoralului de anul nou, edată de Înalt preasfințitul nostru arhiepiscop, s'a întrunit totă inteligința nôtă română din Sibiu și s'a prezentat înaintea iubitului și de toți stimatului nostru arhiepiscop. Ilustritatea Sa dl vicariu i a adresat în numele tuturor cam aceste cuvinte de feliicitare:

Înaltpreasfințite!

Urmând obiceiului bun al anilor trecuți precum și indemnului intern al sufletelor nôtre, ni-am prezentat în acêta primă zi a anului, al cărui prag abia l'am trecut, ca să descoperim Înaltpreasfinției Vostre sentimentele de stimă, venerațiune și gratitudine, ce le nutrim față de înaltăvă persoană și se vă poftim an nou fericit.

Ca membrii ai inteliginței din Sibiu și în mare parte ca membrii ai corporațiilor nôtre bisericești cunoștem grelele sarcini, ce vă apasă umerii întrun conducere conșciențioasă a destinelor bisericești ortodoxe române din arhidiececane transilvană și din metropolia întregă, dar o mângăere și liniște ne cuprinde inima, vèzând că cu bărbăție, cu vaste experiențe și cu puteri întinerite stați în fața greutăților, învingându-le și arătând direcțiunea progresului în tôte cele bune. Cei mai mulți suntem martori neobositei munci, ce o desvoldați pentru înaintarea clerului și a poporului, care va ridicat la cea mai înaltă poziție, de conducător și cap al bisericești sale străbune.

Chiar și în timpul scurt al păstoririi putem scôte la ivelă momente de o deosebită importanță și putem constata, că ați aruncat deja o măsură însemnată de alêsă semință în agrul vieții nôtre bisericești-culturale, care prinzând rădăcini promite rôte îmbelșugate; ba putem deja înregistra și un șir de fapte mărețe.

Nu e momentul a le înșira aici; ating numai între altele norocosa soluțiune a importantei chestiuni a dotațiunii clerului nostru, atât de vrednic de o sôrte mai bună și de o ușurare a stării sale mate-

riale. Îmbunătățirea făcută în sensul art. XIV din anul trecut, dacă acesta va fi cu bună voință aplicat și față de noi, pôte deveni de-o importanță epocală pentru viitorul bisericești nôtre, mai ales dacă noi vom scii și vom vrea să tragem din acea îmbunătățire folosele cuvenite și în interesul bisericești.

Cu asemenea speranțe privind în viitorul necunoscut, rugăm pe Dumnezeu, ca se Vă țină încă mulți ani, viguros și sănătos, ca sub conducerea înțeleptă și probată a Înaltpreasfinției Vostre, șirul faptelor mărețe să se sporască; ear semintele aruncate să se desvölte și se producă rôte mănoșe, atât de necesare și reclamate de binele bisericești și a poporului român.

Să trăiți întrun mulți ani!

Un „să trăiască” a eșit din pepturile tuturor.

Înaltpreasfinția Sa a răspuns cam astfel:

Vă mulțumesc, domnilor și iubitorilor mei fii sufletești, pentru manifestarea sentimentelor atinse, și pentru feliicitările aduse și mie mult prețuite, pe cari eu le consider de estul dragostei fiesci cătră părintele sufletesc și arhiepiscopul bisericești străvechi. Cu părinte al dv. vă descoper aceleși doriri de bine și implor dela Dumnezeu tuturor — pe lângă anul nou — încă mulți ani feličiti.

Ce privește munca desvoldată și rezultatele atinse, eu nu mi-le atribui mie, ci împreună-lucrării și concursului dv.; considerând tôte de îndeplinirea datorințelor, la cari ne-am angajat și cari se impun fie-cărui fii credincios al bisericești și nêmului său și mai ales acelora, cari se află la cârmă, la conducerea afacerilor mai importante și de interes mai mare și general. Când deci ajungem în plăcuta pozițiune a constata un rezultat, acesta se nu-l considerăm de un deosebit merit, ci de-un nou indemn de-a continua achitarea datorințelor și obligămintelor, cătră bisericești, națiune și patrie, căci suntem responsabili de isprăvile nôtre atât înaintea lui Dumnezeu cât și a ômenilor.

Am firma convingere, că cu toții — fără deosebire — avem dorul a lucra pentru înaintarea bisericești, a patriei și a nêmului

nostru și nici nu pôte fi altcum, căci interesele acelora coincid cu ale nôtre și prin acêta lucrăm și în interesul nostru binepriceput.

Ca însă lucrările și indemnurile nôtre se aibă un rezultat cât mai simțit și binefăcător se cere pe lângă ajutorul lui Dumnezeu dragostea și bunînțelegere dintre noi, ce cu bucurie constat, că a existat și până acuma și de cari și pe viitoriu avem atâta lipsă. Și dacă vom fi și vom rămânea cu toții pêtrunși de adevêrul maximei străbune: „Concordia parvae res crescunt...”, atunci cu fruntea senină putem privi nu numai în viitoriu anului, în care am intrat, ci preste tot în viitoriu nostru.

Vê rog deci, ca toți se contribuim a cultiva cu tot deadinsul dragostea și frățesca bunînțelegere, și lucrând pe acêști temelie puternică și nealterabilă, vèdit și asigurat va trebui se devie progresul tuturor instituțiunilor nôtre, menite a ridica biserica și poporul ei.

Binecuvântarea cerului preste toți!

După acêta s'au prezentat cu toții în locușia vicariului arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu și prin rostul protoiereului asesor consist. Zaharie Boiu l'au feliicitat, ca pe un distins membru al nêmului, care de zeci de ani muncește cu abnegațiune și zel pe terenul bisericești și cultural, începând dela intrarea sa în viața publică și până azi, când ocupă onorifica pozițiune de vicariu arhiepiscopesc. Domnul archimandrit a răspuns în cuvinte călduroșe, accentuând buna dispozițiune, armonia și concordia dintre cei ce stau în fruntea afacerilor nôtre bisericești, și exprimând dorința, ca acelea să se cimenteze tot mai mult spre binele general.

Noi din parte-ne adresăm de incheiere Părintelui cersc o scurtă cerere acum la începerea noului an zicându-i:

Fă, ca anul, care vine, să aducă un mândru sôre, să deschidă o cale nouă de mari fapte roditoare pentru biserica și nêmul românesc!

FOIȚA

La schimbarea anului.

Dup'atâți râi secolii negri de dureri, de vijelie,
Ce-au trecut fără 'ncetare peste biata Românie,
Tu, an nou, ce ne vestești?

Vii s'aduci nației mele, ca o drêptă rêsplătire,
Pace, glorie, putere, libertate, fericire,
Indurările cerești?

Din noianul vecinicieii ești tu sol de mângăere?
Trebue ca semn de môrte sau ca semn de înviere
Să te blastem, să te-admir?

Ești amic, sau tu faci parte din cumpliții ani de rele,
Ce-au depus în a lor treacăt peste fruntea nației mele
O corônă de martir?

Ori-ce-a fi a ta menire, vei găsi poporul tare,
Infruntând lovirea sôrtei cu-o puternică răbdare
Și cu suflet de Român.

Căci Românul e întocmai, precum stâncile mărețe,
Care 'n valurile mării furtunate și sumețe,
Neclintite 'n veci rămân.

Pe aceste mândre țermuri sentinelă 'naintată
Neamul nostru, fără sprijin, în veghere necurmată
Stă pe loc la postul seu.

El de douăzeci de secolii a trecut prin mii de lupte,
Dar acum i-a căzut brațul, i-a căzut armele rupte...
O, puternic Dumnezeu!

Sunt destule-atâte chinuri! Adă ziua mult dorită,
Zi de pace, de tărie și de glorie iubită
Pentru-acest sêrman popor,

Pentru-o nație creștină, care pört' un mare nume
Și în sufletu-i presimte, că-i chemat în astă lume
La un falnic viitor.

Fă, ca anul care vine să aducă-un mândru sôre,
Să deschidă-o cale nouă de mari fapte roditoare
Pentru neamul românesc,

Căci el are din vechime o menire strălucită!
El a fost și vrea să fie sentinelă neclintită
Pe pământul strămoșesc!

1855.

Vasile Alecsandri.

Arta de a se mărita.

Renumitul fiziolog italian Paolo Mantegazza a scris în anul trecut eărăși una dintr'acele cărți moralisătore, plâsmuite în spiritul seu de naturalist filosof, de cari adeseori apar din peana lui de o vreme încôce. După ce a scris despre pasiuni, amor, femeie, căsătorie, acum în cartea sa intitulată „L'arte di prender moglie” (arta de a se mărita) vine și dă sfaturi fetelor, cari voiesc a se mărita. Reproducem și noi ceva escerpte din interesantul op, ca să aibă cetitorii nostri idee despre judecata amintitului filosof asupra chestiunii, indicate în titlul de sus. Pe pagina primă se pot ceti următorele: „Recomând acêști carte nouă fetelor celor fôrte neastêmpărate (impaciente), celor fôrte pretensive și mai positive decât ar trebui să fie, cari cred că pentru fericirea în căsătorie sunt de ajuns bani mulți și o cămblă de aristocrat, și fetelor mai idealiste decât ar trebui să fie, cari cred că pentru căsătorie

e suficient amorul. Dar fetele să învețe, că căsătoria, deși ne pôte împărtași cu o fericire mare, este totuși o compoziție chemică adeseori fôrte puțin durabilă, construcțiune dintre cele mai complicate, deci gingașe și ușor fragilă.

Forma opului e narațiunea. Eroina e fata unui distins medic din Perugia, cu numele Emma, care avea să aleagă dintre trei pețitori. Primul pețitor e un fiu al romanticismului, de fel medicinist, al doilea un arhitect brav, al treilea un marchiz de șese zeci de ani, dar milionar. Tocmai pre când era să se decidă, tatăl Emmei muri fără veste. Printre scrisorile remase dela el familia a aflat un manuscris voluminos, în care tata 'și instruiază fata în arta de a se mărita.

În prima parte zugrăvesce, cum e bărbatul tiran, cel slab, cel jaluz, cel moros, cel avar, cel flusturat, cel prost, cel fără lucru; apoi zugrăvesce ca tipuri speciale pe comerciantul, bursarul, industriașul, proprietariul de pământ, artist, arhitect, medic, avocat, scriitor, erudit, politician, și pe militar în calitate de bărbați.

La sfârșit urmază aforismele și acêști parte a cărții e cea mai prețioasă. Dăm din aceste unele eșemple, observând în

Cu ajutorul lui Dumnezeu!

Cu ajutorul lui Dumnezeu am intrat în anul 1900.

Gândul nostru, inima noastră se înalță la locul prim spre ceriu, de unde cerem darul lui Dumnezeu, fără de care nimica nu putem face.

Inarmați cu putere de sus și-au început activitatea apostolii Domnului, și cuvintele lor au făcut minuni și puterea lumescă nu a putut împedea lățirea cuvântului Domnului.

În tot pământul a eșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.

Cu putere de sus ne vom înarma și noi și în acest an, în care am intrat, și vom propovedui poporului ceea-ce de ani 47 este programa ziarului nostru, și glasul nostru nu va fi glasul, celui-ce strigă în pustie.

Vesti-vom și în anul acesta adevărul și dreptatea, iubirea și pacea, căci acestea sunt temelii fericirii pământesci.

Vom învăța poporul, căci acesta este chemarea noastră, îi vom arăta calea cea dreaptă, pe care mergând va prospera.

În cadrul programului nostru, la care cu sfințenie am ținut ani 47, vom accentua loialitatea, fidelitatea, alipirea către tron și dinastie.

Intre virtuțile poporului român acestea au stat totdeauna în planul prim.

Intrégă viața noastră am păstrat această virtute. Haina noastră este candidă, curată, albă ca zăpada, pe ea nu este nici o pată.

Așa o am moștenit dela părinții noștri, așa o păstrăm noi, așa vom să o lăsăm drept moștenire copiilor noștri.

Acésta este — zicem — una dintre virtuțile poporului român și cu acesta nu se pot făli alte popore, precum noi ne putem făli.

Cu îngrijire vom cultiva iubirea de pace, respectarea legilor și supunerea față cu autoritățile publice din stat.

Stăm tare pe terenul legalității, în spiritul păcii, în spiritul iubirii conducem poporul nostru, și inima lui nu o invenim cu doctrine, cari ar putea slăbi iubirea de patrie.

Cu îngrijire vom cultiva deci în sinul poporului iubirea de patrie și aici aplicăm cuvintele de aur ale poetului ungur: aici trebuie să trăiești, aici ai să mori, pe acest petec de pământ, fie sörtea bună, fie rea, aici e patria ta, și fericit e omul care are patrie.

Vom avé și în viitoriu cuvinte de laudă pentru instituțiile patriei noastre, și vom scóte la ivélá mai ales spiritul liberal, de care acelea sunt pătrunse.

Cu energie vom apăra drepturile poporului nostru, și vom combata cu energie tóte acțiunile îndreptate în contra drepturilor lui.

De mult timp un periculos curent domnește în patria noastră, și el avea rolul de conducător aprópe în tóte afacerile publice din statul nostru.

Contra acestui curent am luptat cât timp din sferele guverniale era el inspirat și condus, contra lui luptăm și acuma, când din sferele guverniale suflă un vânt mai liberal, transpiră mai multă dreptate, mai multă bunăvoință ca până acuma; contra curentului bolnăvicios vom lupta până când el va dispărea și în locul lui va domni dreptatea și cu ea iubirea, care pe toți se ne întrunescă la activitate comună pentru binele patriei noastre iubite.

Specială îngrijire vom da afacerilor noastre bisericești.

Poporul nostru este lipit cu tótă ființa sa de biserică și de ale ei instituțiuni.

Intrégă lucrarea noastră trebuie să fie îndreptată spre a întări tot mai mult poporul în alipirea către biserică. Și în direcțiunea acesta trebuie să lucrăm toți, preoțimea, învățătorimea, și cu un cuvânt toți cărturarii noștri.

Religiositatea este adénc săpată în inima poporului nostru, și decă ici coala în măsură de tot neînsemnată se ivesc și unele manifestățiuni, cari denotă lipsa de religiositate, acea se reduce la anumți indivizi, sau póte la anumite comune; a se susține însă așa ceva în general, este a ne calomnia noi pre noi.

Poporul nostru nimica nu a pierdut din credința sa, nimica nu a pierdut din alipirea sa către biserică, și ale ei instituțiuni.

Preoțime cultă, cu vocațiune, îmbrăcată cu armele științei, învățătorime cultă, asemenea cu vocațiune, de acestea avem noi trebuință în sinul poporului, și atunci cu prisosință vom esperia alipirea poporului către biserică și ale ei instituțiuni.

Sentinelă neadormită, vom apăra cu bărbăție drepturile bisericești noastre, și vom conduce preoțimea pe calea cea dreaptă.

Prin punerea în practică a legii privitoare la întregirea venitelor preoțești se crează nouă raporturi între preoțimea noastră și între organele statului.

Preoțimea zi de zi are trebuință de un povățuitor binevoitor, și acel povățuitor este ziarul nostru, care în special are chemarea să promoveze binele bisericești, să promoveze interesele preoțimei noastre.

De biserică este strins legată fiica ei, scóla confesională și învățătorimea noastră ortodoxă română.

Scóla și învățătorul în corelațiunile de tóte zilele încă are trebuință de un conducător bun, și acela este ziarul nostru, organul archidiecesei noastre.

În spiritul programului nostru vom continua lucrarea noastră și în anul acesta, și cu încredere mai ales în spriginul preoțimei și al învățătorimei noastre pășim și în anul acesta, cerénd l'a locul prim ajutorul celui de sus.

La respântia vécurilor.

E o chestie de controversă în știință, dacă noul secol s'a început cu 1 Ianuarie 1900, sau se va începe cu 1 Ian. 1901, dar fiind de puțină importanță, nici nu ne vom ocupa cu discuția ei, ci vom arunca o privire fugitivă asupra secolului, ce după unii a trecut în domeniul istoriei, și vom căuta puncte de orientare pentru viitor.

În prima linie vom rămânea frapați de marile transformări, ce au săpat urme neșterse asupra ultimei sute de ani, și cari au schimbat cu totul fața lumii.

Ochiul insetat de nouă perspective, spiritul dornic de a străbate tot mai adénc secretele naturii și-au luat un avânt ne mai pomenit în anele cronicelor de 6000 de ani, căutând să aducă omeniei intrégă fericirea, ce și-o închipuiau, că póte să o afle pe pământ!

Uriase au fost progresele în diferite direcțiuni și ele trebuie recunoscute, chiar dacă le-ai supune criticele celei mai rigurose. Principiile încolțite din sângele atător martiri ai mării revoluții franceze, cu care s'a încheiat secolul al 18-lea, ideile mărețe, cu cari atunci s'a inaugurat filosofia modernă, forméză și azi firele conducătoare în cercetările după adevăr. Idealul înscris pe stindardul anteluptătorilor drepturilor omenesti prin cuvintele: Libertate, egalitate și frățietate, deși n'a devenit trup și suflet, va rămâne totuși cel mai sublim ideal, care tinde a-l ajunge omenimea.

Căzut-au raze de lumină și negurile întunerecului au dispărut.

Adâncurile mării și bolta cerului cu miriadele de corpuri cerești deschisu-s'au minții omenesti spre a le cunóște, și puterile naturii puse au fost în serviciul seu.

Intreg pământul a fost încunjiurat cu linii ferate, telegrafice, telefonice și distanțele au devenit prea mici. Legături de tot soiul: științifice, comerciale, industriale unesc tóte popórele, pentru o înaintare cât mai repede în cultură și bunăstare.

Dar tótă știința, civilizația, înaintarea economică, oceanul de avuție materială și spirituală n'au implinit nici pe departe așteptările celor-ce s'au jertfit pentru ele. Astăzi rivalitatea între popóre, patimile pentru a se instăpâni unul asupra altuia prin aservire, nu s'au stins, ci rod și acum cași odinórá la pomul fericirii omenesti. Pământul n'a devenit acel Eldorado de fericire, visat de unii; numai formele s'au schimbat, fondul e același.

Fără îndoielă, că și poporul nostru a făcut frumoșe progrese în vécul ce apune. Sbcucimările seculare, prin cari a trecut n'au putut și nu vor puté în viitor nimici, germinele dezvoltării sale. Dar nenumărate ne sunt datorințele ce ne așteptă, căci cu înaintarea civilizației lupta între ómeni devine tot mai violentă. Înțelegem o luptă, în care învingerea va fi desigur în cele mai dese casuri pe partea celui-ce a înaintat în știință, în cultură.

Străbatem timpuri, cari au pretenții tot mai multe, după cuvântul iscusit al lordului Salisbury. „Se începe o epocă, în care cei tari se vor întări și mai mult, ear cei slabi, vor deveni și mai slabi“.

Ca profeta aceasta se nu ne afle nepreparați, avem datorință a ne aduna tóte puterile și a le pune în serviciul némului nostru. Ori-unde prevedința ne a aruncat, sentimentul comunității de interese, dragostea de țără și lege se ne unescă într'un puternic mánunchiu.

Stăm la respântia a două vécuri, și cu tóte că în noianul veciniei vécurile și miile de ani nimic nu valoréză, totuși ca ființe mărginite în timp și spaț, ne legăm bucuroși de anumite clipite, ne însuflețim în unele momente, de cari legăm diferite evenimente.

Nici odată ca în trecut n'au fost tóte tendențele atât de mult îndreptate către exploatarea comorilor pământului pentru aflarea fericirii pământesci. Și-a luat începutul o direcție greșită, tocmai prin înaintarea științelor naturale, în

trécát că Emma, înțeleptându-se din sfaturile tată-séu și-a ales de bărbat pe inginer.

*

Mai bine este a rămâne fată mare, decât a te mărita réu.

*

În zilele noastre însă se crede și se face tocmai contrariul.

Fetele gândesc astfel: E o rușine a rămâne fată și dacă nu capătă un bărbat bun, se mărită și după unul mijlociu, ba și după unul réu, dacă nu se capătă nici mijlociu.

Ori bărbat, ori rușine!

Și firește că 'și aleg bărbat.

Mirele póte fi urit, neplăcut, bolnăvicios, prost. Póte să fie și un om care nu și-a știut elupta óreși care poziție nici până la vârsta de 40 ani. Póte fi un om care aleargă după tóte fustele, un cartof, un leneș, un strengar. Bétrán și econom.

Tot atât! E bărbat, prin urmare s o ț.

Și ca fata să nu ajungă la rușinea de a muri cu capul neîmbrobodit cu căiță, se va face nevasta unui om detestabil, ori bétrán, ori flusturat, și netrebnic.

*

Credința deșartă că e rușine a rămâne fată bétránă, va dispărea cu respândirea culturai și cu încetul vom învăța pe femeia a cunóște, că și ele se pot fericii și nu au lipsă de nimenea.

În romane, în poesii, cetim, că primul amor e cel adevărat, unicul: amorul cel mare. —

Acésta e o mare minciună. Dacă n'ar fi minciună, atunci prima iconă a unui pictor ar fi necesarmente cea mai bună dintre câte a plăsmuit în viața sa și prin urmare prima orațiune, prima carte, prima statuă, prima operă ar fi lucrul cel mai distins a unui deputat, unui autor, unui sculptor, muzicant.

Și amorul e o plăsmuire, în care inima, mintea și simțirile se ajutoră unele pe altele, ca să construescă templul, în care locuște cea mai mare fericire și se așeze cuibul, în care se naște și se sporéște familia. —

Ori ce plăsmuire primă e neperfectă din cauza nesigurantei, a lipsei de experiență și a ignoranței.

Primul om tinér, care ț și se uită în ochi și-ți zice cu privirea sa, că te iubéște, 'ți place și pentru că se uită atât de galeș la tine și ești înduplecată a-l ținea de om frumos, bun și perfect.

Și el încă va începe îndată a stărui, fără a vrea ca să 'ți apară mai frumos, mai bun și mai perfect, pentru-că voește să-ți placă, dorește să te cucerească și să-ți câștige iubirea.

Tu încă prin poesia juneței tale 'i mai mărești încă falsa lui frumuseță și nu știi, că ve amăgiți ambii reciproc.

Și când la mărturisirea „te iubesc“ vei răspunde cu aceleași cuvinte, crezi că ve légă o promisiune solemnă, ori un jurământ adevărat.

De amor se légă acum și vanitatea și crezi că nu este pilă, cu care s'ar putea desfința lanțul ce te légă de acest tinér. După ce însă vei observa că te ai amăgit te vei lupta cu tóte forțele contra minții, care ar voi să te lumineze. Ești aplecată a închide ochii, ba a vorbi chiar, ca să nu vezi adevărul Sermană creatură, te ai făcut însași selavă!

*

Deci lasă ca acel tinér să-ți spună cel puțin de o sută de ori: te iubesc, înainte de a-ți scăpa cuvântul ce-l așteptă dînsul cu o ferbinte nerăbdare de pe buzele tale.

Ba e mai bine ca prin purtarea ta să-ți împedeci a pronunța acest cuvânt și dacă în pasiunea sa înflăcărată 'i va scăpa

din gură acest cuvânt nu-ți permite să-l mai potă repeta.

*

Dacă-ți place de cineva, studiază-l și compară-l cu alții.

Căsătoria trebuie să se facă pe baza alegerei; alegerea însă e imposibilă fără comparațiune.

Cu cât faci mai multe comparațiuni, cu atât va fi mai probabil, că alegerea va fi bună.

*

Când ajunge lucrul la hotărîre, nu fii impacientă, căci impaciența e totdeauna semnul slăbiciunii.

*

Cunoști pe acel beliduce roman, care a câștigat bătăi numai pentru că a așteptat totdeauna; a așteptat și earăși a așteptat.

Vei triumfa în cea mai mare luptă, în lupta vieții, dacă aștepti, aștepti și earăși aștepti.

Eu am făcut un fel de statistică despre acele căsătorii, pe cari le cunosc și împărțind în două clase căsătoriile încheiate în vârsta mai matură, am făcut experiența, că în categoria lin urmă se află mai multe părechii fericite.

(Va urma).

urma căreia cei mai puțin introduși în ele, au crezut a cunoște toate secretele naturii, s'a inaugurat direcția unui interes prea mare față de cele pămîntesti. La noi s'a întemplat această în măsură mai mică ca la alte popore, fiindcă suntem un popor, care avem să ne desvoltăm, să trăim în viitor. Dacă de atâtea ori am accentuat, că voim ridicarea poporului nostru la bunăstare prin îmbunătățirile economice, introduse de mult în țările civilizate, tot atât de cu tărie vom susține, că nezuințele cătră bunăstare, nu vor fi nici când scopul, ci numai mijlocele ducătoare la un scop mai înalt, ideal impus de Mântuitorul lumii. Firea egoistă a omului e de așa, că ușor perde din vedere scopul adevărat, și adeseori prețuește prea mult bunurile lumesti, cari fericire adevărată nu-i vor aduce nici-odată.

Biserica e chemată a aduce totdeauna în calea adevărată pornirile membrilor ei, ca astfel fericirea să o dobîndescă, prin o viață adevărat creștină, morală și prin jertfe aduse pe altarul ei. Ea le arată, că unde încetă știința, unde nu poate străbate nici mintea cea mai ageră, numai credința poate aduce mulțumire prin revelațiile divine, numai ea revarsă fericire și mulțumire în sufletele, sdrobite de lupte și sbucium.

Un vîl tainic, ce ochii nostri nu-l pot străbate, acopere viitorul, dar cu încredere în Cel de Sus, purtătorul destinelor, și în vîrtețile națiunii noastre, călcăm pe cărările cele nouă. O dorință ferbinte avem numai și aceasta e, suntem siguri, a tuturor Românilor, ca la inaugurarea noului an, armonia frățească să încingă toate inimile, rodnică și folositoare să fie munca tuturor pentru patrie, națiune și biserică. Celor ce ne-au dat spriginul în această lucrare a noastră de până acum, le aducem mulțumiri și apelăm și pe viitor la concursul prețios al tuturor aderentilor și binevoitorilor nostri.

Jertfele șovinismului maghiar.

(†) La gimnaziul de stat din loc se petrec lucruri regretabile. Profesorul de istorie, a crezut că e bine să facă politică de pe catedră.

Drept rezultat al acestei nefericite gândiri, cei mai distinși elevi din clasa a opta cu lacrimi în ochi și cu credința în Dzeu, au părăsit gimnaziul. Unii din ei s'ermeni, unii beneficienți la masa studenților, unii în apropierea părinților, aceste mari favoruri le-au abandonat ca să potă termina studiile în liniște, aiea, unde profesorii au altă chemare mai nobilă decât de a se ocupa cu politica militantă și a învenina inimii inocente. Acestea s'au petrecut cam la începutul acestui an școlar.

Ne-am impus cea mai strictă rezervă, am înădușit glasul de durere al părinților și al nostru și am crezut că cercurile dătătoare de ton vor afla remedii pentru lecuirea acestui morb.

Cum însă curentul bolnăvicios al șovinismului nu cunoște margini și îngâmfarea e caracteristica celor stăpâniți de acest morb infect, numitul domn a luat la refec și cestiunile religioase și prin această acum nu pe români, ci pe elevii maghiari de confesiunea catolică i-a bruscat și a atentat la sentimentele lor religioase, scoțându-i pe acestia din liniștea lor sufletescă. Îndignați până în suflet cei în drept au adresat directorului gimnazial o petiție și s'au rugat ca să ia măsuri pentru delăturarea celui cu pricina din cl. VIII, unde deja rólele activități sale au produs atâtea nemulțumiri și ne-

liniște. Elevii români, cu atacul acesta nu ar fi avut nimica de a face dar din colegialitate au scris și ei petiția din vorbă. *Declarăm din capul locului că elevii nostri, reu au făcut că s'au identificat cu colegii lor maghiari, după ce acestia la primul atac nu au sărit în ajutor colegilor lor români, ci i-au lăsat pradă. Dar este în firea românu-lui multă nobleță, și nobleța această trebuia să se manifesteze și cu această ocașiune.*

Insă ce să vezi?

Furtuna s'a descărcat mai cu înverșunare tot asupra românilor și la trimestrul prim s'au trezit toți cei subscrisi în jalba comună din moralitate cu calcul, cu care nu erau dedați și nici vrednici de el. Ca să scape de furia șovinismului au părăsit érași o parte din ei gimnaziul.

Aceste să nu credeți, că se întemplă în Debreczen ori în Hajdu-Dorog între ungerii cei neaoși, ci se întemplă în cel mai românesc ținut al Ardelului, în Sibiu unde românii pân aci de voe de nevoe au fost și a trebuit să fie considerați după vrednicia lor și după poziția ce o ocupă ei în viața noastră biserică și națională.

Se întemplă aceste la un institut, condus de un director inteligent și uman, care ani de arîndul petrece între noi, ne cunoște, știe că contingentul cel mai însemnat dela înființarea acestui institut cultural, până azi l'au dat numai românii, și știe și aceea, că o notă caracteristică a tinerimei de aici a fost cumpătul și cumințenia și această tinerime nu a fost vreodată batăr răpită la careva pas nesocotit! Ei bine, noi trebuie să credem că îndemnul ca să se facă aceste vine de aiea, și curentul acesta - l și bagă în vîrtegiu chiar și pe directorul și mai că nu riscăm mult susținînd, că totă comedia e inscenată contra conducătorului institutului, care nu este destul de șovinist după cum pôte ar dori domnul Tompa Arpad, profesorul, din a cărui pricină și purtare pân' la finea anului n'au să rămână mulți elevi în cl. VIII.

Cum că aceste lucruri sunt cunoscute și actualului ministru de culte, noi n'avem cuvînt să ne în-doim pentru că întrîgă afacerea a fost supusă aprețierii ministrului — și tôte câte s'au făcut cu aprobare mai înaltă s'au făcut.

Remâne însă să constatăm un lucru.

Ni se fac mari și grave impurtări, că nu ne dăm silința să ne apropiem de maghiari și în special nu punem tótă truda, că să cunoșcem limba și literatura magiară.

Acest păcat tinerimea dela acest gimnaziu nu l'a avut, nici tinerii, nici părinții lor! Anume au ales școlă maghiară să învețe limba magiară, și a cunoșce pe ungeri și să se împace cu gândul, că trebuie să trăiască împreună cu ei, în această patrie.

Și cine vine și i alungă din atmosfera cea neaoș ungerescă? Un magiar din tâlpi pân' în crescet, și noi trebuie să o credem că alungarea o face cu aprobarea guvernului.

Dar atunci unde avem noi să ne dobîndim cultura, când ungerii din școlile susținute de stat și din banii nostri ne alungă — iar de ale noastre nu avem atâtea, câte să recer la un popor de aprópe 3 milioane. Dar chiar și când am avé mijloce să ne ridicăm din sudórea noastră gimnasii, óre cine ar striga contra lor și a înființării lor decât cei cuprinși de bóla incurabilă a șovinismului magiar?

Slabe vremuri, slabe prospecte pentru viitor!!

Din diecesa Caransebeș

(*Hirotesire de protopresbiter.*) Sub decursul santei liturgii din ziua Nascerei Domnului nostru Iisus Christos P. S. Sa Dl Episcop Nicolae Popea a hirotesit intru protopresbiter pe preotul Ioan Pepa din Mehadia, denumit protopresbiter al tractului Buzias. La sfaturile parintesti ale Prea Santei Sale urmate hirotesia noul protopresbiter cu o vorbire frumoasa, in care a facut promisiuni referitoare la activitatea sa.

*

(*Alegere de protopresbiter.*) Sinodul protopresbiteral al tractului Belint a ales cu 51 din 64 de voturi de protopresbiter pentru acel tract pe dl Dr. Petru Ionescu, profesor la institutul pedagogic diecesan.

Din România

(*Menelas Ghermani.*) Foile din țera anunță mórtea distinsului financiar Menelas Ghermani, întemplată în nótea de Crăciun. Defunctul a fost între 1888—1895 ministru de finanțe și și-a câștigat merite la regularea valutei române. Numai înainte cu 3 săptămâni a luat parte la desbaterea adresei de răspuns la mesajul tronului și deși bolnav de mai multă vreme, mórtea lui repentină a cauzat adencă durere în țera intrégă. Toți Românii fără deosebire de partid deplâng pierderea lui, cunoscut fiind ca o capacitate financiară, dela care puteau aștepta încă mari servicii. In testamentul său reposatul lasă pentru instituții de binefacere 20,000 lei.

(*Felicitări principelui și principesei României.*) Altețele Lor Regale cu ocașiunea celei de a șeptea aniversări a căsătoriei au fost viu felicitate de consiliul ministrilor și soțiile lor.

(*Daruri pentru sêraci.*) Cu ocașiunea Sfințelor sârbători ale Crăciunului s'au distribuit din partea Regelui și Reginei, precum și a Principelui și Principesei României, pe la sêracii din București, Iași, Craiova, Bârlad și alte localități din țara, 35,000 lei în bani, lemne și îmbrăcăminte.

Dela petrecere.

În sêra de anul nou inteligința noastră din loc a aranjat o serată cu dans la „Impêrator Romanilor“. Sala de petrecere s'a dovedit destul de spațioasă și acomodată pentru distinsul public, care a ținut să iee parte la această animată convenire socială. Dansuri bine alese, aranjieri destri dar mai presus de tôte o frumoasă cunună de dómne, și domnișóre pline de farmec, ființe delicate și fine, cari prin un „nu știu cum“ și „nu știu ce“ au lăsat o urmă neștersă în inima multor tineri, eată de ce petrecerea a decurs în toiul celei mai sublime însuflețiri, fără întrerupere dela început până cătră patru óre dimineța.

Las' că și tinerii și-au făcut datorița, și damele sper că nu au motiv de a se plânge, că n'au dansat destul. Ba tocmăi fiind-că au dansat prea destul, la miezul nopței s'a primit cu unanimitate invențioasă propunere, de a se așeza cu toții la o masă comună, damele bënd mai multă apă decât bere, studenții mai multă bere decât vin, domni mai mult vin decât apă, eu spun sincer am beat chiar șampanie... Cine a plătit nu spun, dar eu unul pun jurământ că nu. Dar să nu trecem la minuțiosități prea de tot intime...

La órele 12 se ridică dl Dr. N. Verceada și prin un discurs potrivit momentului de față, înmormentéză anul espirat în domnul și conduce pe jalcicii ascultători din trecutul întunerucului (lampele se stinseseră) la o nouă viață plină de lumină și veselie (lampele se aprinseseră de nou).

Nițel ris a stîrnit și poesia ocașională de A. V., care fiind cam răgușit sau póte din modestie, ca să nu se zică, că vénéză prea vedit după aplause și lauri, a căutat și aflat un afabil cetitor în persóna d-lui Dr. I. Beu, care a predat poesia spre mulțumirea tuturor. Niște domni, la a căror adresă s'au referit unele complimente din poesia cu pricină, au trebuit să ridă și dênșii — simțindu-se gâdiliți de strașnica măgulire...

Pausa a trecut apoi întreșută cu frumoșe cântece românești, cum numai Brașovean le știe esecuta; după aceea s'a reluat seria dansurilor cu noué puteri, continuându-se până la órele astronomice 15—16. Ci.

Învitare de abonament

la

„Telegraful Român“

Cu 1 Ianuarie 1900 v. deschidem abonament nou cu prețurile indicate în fruntea foii, și anume:

pe un an 16 cor.

pe 6 luni 8 cor.,

pe 3 luni 4 cor.

Rugăm pe vechii nostri abonenți a stărui pentru lățirea ziarului nostru, chemat a lucra și în viitor cu tot zelul la înaintarea afacerilor noastre bisericesti și școlare.

Abonamentele se fac prin mandate postale, și sunt a se reînói cât mai îngrabă pentru regulata expediție a foii. Numele prenumerantului, al domiciliului și eventual al postei ultime să fie scrise cât se póte de corect și legibil.

Deóre-ce edarea și susținerea organului nostru costă multe spese, rugăm cu insistență pe onorații cetitori, cari sunt în restanță cu abonamentul, să binevoiască a grăbi cu achitarea aceluia.

Administrația.

NOUTĂȚI

Din cauza sf. sêrbători „Botezul Domnului“, nr. proximal al fôiei noastre va apărea Sâmbăta viitoare.

Ioan Petran. Cu privire la testamentul fericitului Ioan Petran, despre care am scris într'un număr al ziarului nostru, se comunică următoarele amênunte: Testamentul a fost scris încă în anul 1888, dér nimenia, nici chiar martorii n'au cunoscut cuprinsul lui până după mórte, deóre-ce la dorința testatorului martorii au subscris testamentul fără a-l cunoște. Averea testată de el, care reprezintă, un capital de 160—170,000 coróne, va purta numele: „*Fundațiunea Ioan Petran*“. Ea va sta în administrarea Asociațiunei, care în privința scopului lăsămîntului va dispune după propria judecată. In testament, Petran arată dorința sa cu privire la venitele fundațiunei, anume: 1) ajutorarea studenților sêraci români, avënd a se lua în deosebită considerare studenții din comitatul Cojocnei; 2) ajutorarea învățăcelor români meseriași; o altă parte din venite este a se împărți ca ajutor acelor țerani harnici români din comitatul Cojocnei, cari prin propria lor muncă pot dovedi, că și-au făcut o stăricică. Rêposatul a mai dispus, ca din fundațiune să se dea în fiă-care an un ajutor de 60 coróne școlii române gr. cat. din Gilău, care e comuna sa natală. Venitul întregii averi il va folosi, până va fi în viață, veduva

răposatului, d-na Francisca Petran născ. Ince de Nagy-Baczon, ér după mórtea sa capitalu va trece în mâinile Asociațiunei. Pentru cazul, când Asociațiunea n'ar mai fi, fundațiunea are să trecă în administrarea metropoliei gr. cat. române pe lângă observarea acelorași condițiuni.

— Aprópe în acelaș timp cu marele mecenat. s'a mutat la cele eterne Dr. Ioan Nichita, unul dintre cei mai de frunte bărbați ai Sălagiului. Dr. Ioan Nichita, a fost un om cu caracter de fer, Român verde și pe lângă aceea un mare binefăcător al săracilor carele aprópe tótă averea sa de 50-60 mii coróne a lăsat'o pentru scopuri *filantropice* și *naționale* românești.

Promoțiune. Dl Nicolae Ionescu, a fost promovat Sămbătă, de *doctor juris* la universitatea din Cluj. Felicitări!

In favorul renovării bisericei gr-or. din Deva și-au rescumpărat felicitările dnii: Francisc Hosszu Longin, adv. cu 10 cor. Dr. George Wilt, v.-insp. scol. cu 3 cor. Dionisiu Ardelean, proprietar cu 3 cor. George Romanul, protopresb. cu 5 cor. Suma 21 cor.

Abzicerea guvernului bănci austro-ungare. Dr. Iuliu Kautz, precum se spune, va repăși din postul de guvernor al băncii naționale și se va stabili în capitala ungară, unde va ținea din când în când prelegeri la academie și afară de aceea voește să termine un op politic mai mare, la care lucră de mai mult timp.

Goștilenii a doa-ora la Viena. Precum se scrie din Deș, cei doi fruntași ai comunei Goștila cari au umblat la Viena, prigoniți fiind de gendarmi, ca autori morali ai „revoltei“ și „agitatori“, s'au dus a doa-ora la Maiestatea Sa. În 25 Decemvru n. 1899 ziua Crăciunului catolic, au sosit în Hofburg. A doua zi, în 26 Dec. au fost primiți în cancelaria de cabinet a Maiestăței Sale, unde au povestit totul despre măcel și prigonirea lor. Lis'a dat un *salvus conductus* în tótă regula, cu care acum umblă neconturbați.

Trimestrul I, din anul școlar curent, la școla civilă (superióră) de fete cu internat și drept de publicitate a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ din Sibiu, s-a încheiat în 4 Ianuarie n. 1900, în preajma sėrbătorilor Nașterii Domnului după calendarul iulian. Din acest incident s-au clasificat elevele și s-a constatat în genere un progres fórte imbucurător. Clasificările întotdeauna se comunică părinților, pentru vidimare și orientare.

E numai al doilea an, de când s-a introdus și la acest institut împărțirea anului școlar în trimestre și nu în semestre. Și s-a dovedit deja această procedură mult mai practică și mai corespunzătoare, atât din motive didactice, cât și de educație.

S-au clasificat anume:

a) in clasa I. civilă	17	eleve
b) „ „ II. „	21	„
c) „ „ III. „	22	„
d) „ „ IV. „	22	„
e) „ Cursul complementar 9 „		

Total 91 eleve.

Constatăm totodată cu mulțumire, că la școla Asociațiunii și în anul acesta s'a înmulțit numărul elevelor, față de anii precedenți. Dovada cea mai sigură, că din an în an se manifestă un interes tot mai viu, față de acest institut propriu culturai naționale pentru femeia română.

Din barbariile gendarmerești. În Cluciova gendarmii au deținut pe un țeran ficioraș pentru furt. Tatăl deținutului, anume Lucian Drinov, s'a dus la primărie să-și elibereze băiatul. Aici gendarmii au sărit asupra lui cu baioneta pe pușcă și i-au străpuns pieptul. Drinov a căzut mort, fără a zice o vorbă macar.

Colectă pentru Buri. Olandezii din Budapesta au întreprins o colectă pentru a veni în ajutorul văduvelor și orfanilor Burilor,

căzuți în război, dar poliția din capitală, nefiind avisată despre această întreprindere, a oprit'o numai decât. Acum se anunță, că la rugarea comitetului olandez, instituit în scopul de mai sus, ministrul a dat concesiunea cerută și ajutórele se vor trimite reuniunei olando-africane din Amsterdam, care le va expeda la locul destinațiunei.

Concert. Reuniunea română de cântări și musică din *Recița-montană* aranziază Duminecă, în 9/21 Ianuarie a. c. un *concert* împreunat cu dans.

Țarul Rusiei și Bulgaria. Cu ocașiunea sėrbătorilor Crăciunului Țarul a trimis ca prezent finului său Boris, cliromonului bulgar, un service pentru o masă de dejun. În 23. Dec. cu prilejul aniversării intrării trupelor rusești în Sofia, principele Ferdinand a felicitat călduros pe Țarul, la ce i-s'a răspuns în aceeași termini de intimitate.

Invenția d-ruui Schenk. Doctorul Schenk, profesor la universitatea din Viena și director al institutului de embriologie, a cărui carte asupra diferințierii sexurilor a făcut atâtă șgomot, acum doi ani, a luat un concediu nelimitat, așteptându-și punerea în retragere.

Cartea doctorului Schenk provocase o vie nemulțumire printre profesorii universității, cari îi reproșază că a sacrificat știința ambițiilor sale personale și că ast-fel a adus o atingere prestigiului universității.

O anchetă disciplinară instituită în această privință, a conchis la un blam la adresa doctorului Schenk, și ministrul instrucției publice, la propunerea consiliului academic, i-a dat să înțelégă să-și dea demisia, căci altcum va fi pus în retragere din oficiu.

Inșelători. Intr'o comună ungarăscă s'au prezentat pe la țerani doi domni în calitate de „trimiși“ ai guvernului cu înșărcinarea de a schimba florini de argint în coróne cu detrageri de 20—30%, spunând că florinii se scot din circulație. Țeranii au dat crezământ seducătorilor și le-au predat în schimb toți florinii de argint. Prințznd de veste jandarmii, au pus mâna pe unul din domnișori și l'au arestat; al doilea s'a făcut nevăzut.

Menelik la Paris. Óspe interesant va avé expoșiția din Paris. Precum spune „Pol. Korr.“ regele Abesinie Menelik s'a decis a cerceta expoșiția din anul acesta dela Paris, împlinindu-și prin această și vechiul seu plan, de a face o călătorie în Europa.

Inrolări pentru războiul din Africa. Se anunță din mai multe părți, că agenți secreți umblă să angajeze soldați pentru războiul ce decurge în Africa-Sudică. Astfel din Slatina se scrie, că a succés unor agenți străini cu diferite promisiuni seducătoare să câștige mai mult de 500 feciori, pentru a-i duce în ajutorul armatei engleze. Guvernul nostru însă a oprit astfel de inrolări pe teritoriul patriei, deórece e știut, că monarhia noastră observă neutralitate în cauza această.

Contra lățirei alcoolismului. Bóla cea mai înfricoșată. lățită mai ales între poporul muncitor, e beutura fără cumpăt de rachiu. Acest morb, care aduce istovirea tuturor puterilor fizice și spirituale ale poporului, a început a fi luat în mai de aprópe considerație și din partea organelor administrative ungaruești și se caută mijlócele combaterii lui. Precum se anunță mai recent noué comitate s'au adresat până acum cătră parlament, pentru luarea măsurilor de prohibițiune contra alcoolismului. Măsurile cele mai apropiate pentru stírpirea rėului vor consta în restrângerea numărului licențelor de beuturi spirtuóse; prin această adevărat, că vor scăde venitele statului, dar jertfa această va fi neînsemnată față de binele, ce va resulta, scăpând din ghiarele sėrăciei și degenerării atâtăea brațe muncitoare, cari tot numai în folosul statului vor presta munca lor. Guvernul central din Austria

incă a luat dispoșiții în direcția această; nu de mult a dat ordin, ca birturile să fie închise Sămbăta dela 5 óre încolo, ear Dumineca începând dela amézi.

Mulțumită publică.

Comitetul parochial din comuna bise-ricescă gr. or. Văleni, (tractul Solnocului) prin această își indeplinește o plăcută datorință, aducând mulțumita sa tuturor acelor evlavioși creștini, cari au binevoit a face donațiuni pe sama bisericei nóstre din Văleni.

1. Telente Velle din Peteritea, a donat 1 întreg rënd de veștminte preotești, în valóre de 65 fl.

2. Petre Nechita din Văleni a donat 1 întreg rënd de vestminte preotești, în valóre de 35 fl.

3. Nicolau Petruț lui Todor cu Teodor Boț lui Mihaiu din Văleni, au donat 1 întreg rënd de vestminte negre preotești, în valóre de 40 fl.

4. Moise Petruț din Văleni, a donat 2 perdele la zdveri și un acoperemnt pe prestol, în valóre de 12 fl.

5. Caterina Petruț și Pelagia Boț I. Mihaiu cu soțiile lor din Văleni, pe spesele lor au zugrăvit o iconă frumósă a Sinteii Treimi cu încoronarea Maicei fecióre și au donat'o la biserică pentru de a se pune pe prestol, în valóre de 22 fl.

6. Ioan Martin din Văleni, a donat o cruce de argint pe prestol, în preț de 15 florini.

7. Vasilie Velle a Nechiti din Văleni, a donat o cădelniță de argint de china, în valóre de 13 fl.

În fine, vrednic de amintit este și acea, că trei creștini evlavioși din Văleni cu numele Ioan Martin, Spiridon Petruț și Vasilie Velle a Nechiti au ridicat pe hotarul nostru o cliptă frumósă acoperită cu tînchea, în valóre de 200 fl. Acest monument este unicul în felul său, în jurul nostru.

Primescă deci, acești generoși creștini mulțumita nóstră ferbinte, dorindu-le, ca Atotputernic Dzeu să le respălătescă cu darurile Sale cele bogate, pentru jertfele aduse.

În numele comitetului parochial gr-or. din Văleni.

Văleni, 20 Decembre 1899.

Augustin Hermann.
paroch, președ.

Pentru cele cuprinse în rubrica această redacția nu primește răspunderea.

DE ANUL NOU.

Transport din nrul 138... 340 cor.

Elie Popu, inv. pens., Șomcuta-mare, 1 cor.
Ioachim Muntean, paroch, Gurariului, 2 cor.

Alex. Precup, Gyo-Békás, 2 cor.
Ioan Danciu, protopresbiter, Ofenbaia, 3 cor.
Dionisiu Florian, căpitan ces. și reg. Löcse 2 cor.

Teodor Herman, protopresbiter, Dej, 2 cor.

Dr. Isidor Pop, avocat, Lugoș, 5 cor.
Ioan Droc, protopresbiter, Mercurea, 5 cor.

Ioan Măcelariu, proprietar, Sângătin, 6 cor.

G. Măcelariu, rig. în drept, Sângătin, 2 cor.
Ales. Măcelariu, stud. agron. Sângătin, 2 cor.

Ioan Mihaiu, Orăștie, 5 cor.
Simeon Vlad, Orăștie 2 cor.
Iosif Orbonaș, Orăștie, 2 cor.

Dr. Iustin Colbassy, Orăștie, 2 cor.
Aurel Mureșan, Orăștie, 2 cor.
Dănil David, Orăștie, 2 cor.

Ioan Branga, Orăștie, 2 cor.
Ioan I. Vulcu, Orăștie, 5 cor.
Nicolau Vlad, Orăștie, 2 cor.

Vasile Ignat — familia, Beiuș, 10 cor.
Dr. Gavril Cosma-familia, Beiuș, 4 cor.
Vas. Ștefănică-familia, Beiuș, 2 cor.

Corn. Palladi, comerciant, Beiuș, 1 cor.
Dr. Constantin Popovici, avocat, Beiuș, 4 cor.

Vasile Dumbravă, profesor, Beiuș, 1 cor.

I. Bușița, profesor, Beiuș, 1 cor.
Victor Borlan, profesor, Beiuș, 1 cor.

Ioan Ciordaș, cand. de adv. Beiuș, 2 cor.

Dr. G. Mureșan, medic, Beiuș, 2 cor.
Victor Creț, iurist, Beiuș, 1 cor.
Dionisiu Chiorean, cond. cărf. fond. Beiuș, 2 cor.

Antoniu Palladi, preot, Feneș, 3 cor.
N. Fabian, profesor, Beiuș, 1 cor.
Nicolau Vătășan, publicist, Sibiu, 2 cor. — Suma 433 cor.

Dr. C. Diaconovich

VARIETĂȚI

Deosebirea de sexe. — Iată o deosebire sufletescă fundamentală între cele două sexe, deosebire remarcată la cicliștii moderni.

Când un bărbat a căzut de pe bicicletă, primul său gând, după ce s'a ridicat de jos, e la bicicletă; i-e témă să nu-i să fi stricat ceva. O femeie în aceeași condiții, în tot'd-a-una se gândește: Oare nu mi-s'o fi stricat cum-va frizura? Nu'mi s'o fi stricat toaleta? Și în momentele acelea, o oglindă i-ar face cea mai mare plăcere.

Când se dejunăm. — În Anglia învetații, ziarisții, profesorii, artiștii și toți aceia cari au ocupațiune spirituală, nu se mulțumesc a lua drept dejun numai o cafea, cum se practică la noi, ci mănăncă bine luând mâncări mai solide și mai hrănitóre, ceea-ce încă este o dovadă despre modul practic de judecare al Englezilor. Făcând ast-fel, ei nu simt peste zi fómă, ce ómenilor cari se ocupă cu spiritul, le cauzează iritarea nervilor. Obiceiul de-a lua cafea în fie-care dimineță și încă adese-ori mai numai gólă, se practică aprópe numai la noi și este un obicei rău, căci are drept urmare oboseala și prea marea iritare a creierilor, iar mai târziu derangierea stomacului.

Nr. 465.

[1] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroch în comuna Măgina, prin această se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele împreunate cu acest post dau unu venit anual de 405 fl. 75 cr. v. a.

Concurenții să-și astėrnă subsemnatului oficiu până la terminul indicat suplicele concursuale instruite conform normelor în vigóre, și să se prezenteze în vr'o Duminecă ori sėrbătoare în biserică, ca să-i cunoască poporul credincios.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiteral al Albeii Juliei.

Alba-Julia 14 Decembre 1899.

Florian Rusan

adm. prot.

Nr. 394—1899

[252] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea vacantei parochii gr-or. de a III-a clasă din Murăș-Oarba, — în tractul protopresbiteral al Murăș-Oșorheiului, se escrie prin această concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt stabilite în ședința sinodului acestei parochii la 16 Novembre a. c., cari dau un venit anual de 411 fl. v. a.

Informațiuni detaiate despre această parochie se pot lua dela comitetul parochial în fața locului și dela subsemnatul protopresbiter.

Competenții își vor trimite cere-urile lor concursuale, instruite în regulă, la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Murăș-Oșorheiului, 26 Novembre 1899.

Oficiul protopresbiteral gr-or. al Murăș-Oșorheiului.

Nicolau Maneguțiu,
protopresbiter.